

BİLKENT
SENEFONİ ORKESTRASI

Seyyah

{Bir Dünya Prömiyeri}
{A World Premiere}

Cem Mansur şef · conductor
Matthijs Koene pan flüt · pan flute

22 Ekim October **2022**

Cumartesi Saturday, **20.00**

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Kural olarak, geç girişlere sadece alkış sırasında izin verilecektir. Sanatçı ve dinleyicilerimizin konsantrasyonunu bozmamak adına etkinlik başlangıcından en az 15 dakika önce konser salonuna gelinmesi tavsiye edilir.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

As a principle, latecomers will be admitted only during the applause in the program.

It is recommended that you arrive at the concert hall at least 15 minutes before the activity starts to avoid any distraction to the artists and audience.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

G. Enescu

Romanian Rhapsody No.2, D Major, Op.11

A. Yurdusev

“Seyyah 1” for Pan Flute and Orchestra

ara interval

J. Sibelius

Symphony No.5, E - flat Major, Op.82

I. Tempo molto moderato

II. Andante mosso, quasi allegretto

III. Allegro molto

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Cem Mansur Şef conductor

İstanbul'da doęan Cem Mansur műzik eęitimini Londra'da City University, Ricordi Őeflik Ődűlűnű aldığı Guildhall School of Music and Drama ve daha sonra Leonard Bernstein'ın Őęrencisi olduęu Los Angeles Filarmoni Enstitűsű'nde aldı.

1981-89 arası İstanbul Devlet Operası Őeflięini yapan Mansur, Londra'da English Chamber Orchestra'yla başarılı bir çıkış yaptığı 1985 yılından sonra çalışmalarını yurtdışında yoğunlaştırdı. Hollanda, Fransa, İtalya, ek Cumhuriyeti, Romanya, Macaristan, Arnavutluk, Almanya, İűveę, İspanya, Meksika, İsrail, Finlandiya, Hırvatistan, Gűney Afrika ve Rusya'da orkestra ve opera kuruluşlarıyla konuk Őef olarak çalışmalarını sűrdűren sanatçı, 1989-97 arasında Oxford Őehir Orkestrası Birinci Őeflięi'ni yaptı. 1998'den 2011 yılında kapanışına kadar Akbank

Oda Orkestrası şefliğini yaptı. Burada tasarladığı ilginç programların yanısıra "Bach, Caz ve Lale Devri", "Alla Turca", "1789/Akl-ı Selim'in Müziği", "At-Nağmeler" ve "İstanbul'da Erguvan Zamanı" gibi etkinliklerle dikkat çekti.

Cem Mansur'un son yıllarda sık sık birlikte çalıştığı kuruluşlardan bazıları: Helsinki Filarmoni Orkestrası, Torre del lago Puccini Festivali, Mariinsky Operası, Royal Philharmonic Orchestra, London Mozart Players, City of London Sinfonia, BBC Concert Orchestra, George Enescu Filarmoni Orkestrası, Prag Ulusal Tiyatrosu, Mexico City Filarmoni Orkestrası ve Londra Holland Park Opera Festivali.

Barok çağdan günümüze kadar geniş bir yelpazeyi kapsayan repertuarında alışılmamış ve unutulmuş eserlere de yer veren Mansur,1986 yılında Londra'da, Elgar'ın bitmemiş operası "The Spanish Lady"nin ilk seslendirilişini ve 2000 yılında City Of London Festival'de Offenbach'ın 126 yıldır duyulmayan operası "Whittington"u yönetti.

Arvo Part'ın 4ncü Senfonisi'nin Avrupa prömiyeri, 2009 yılında Cem Mansur yönetiminde Helsinki Filarmoni Orkestrası tarafından seslendirildi. Mansur, Mayıs 2010'da aynı bestecinin "Veni Creator"unun dünya prömiyerini yönetti.

Türkiye Gençlik Filarmoni Orkestrası kurucu şefi olan Cem Mansur, Türkiye/Ermenistan ve Türk/Yunan Gençlik Orkestraları şefliğini de yapmıştır. İngiltere'nin en eski ikinci korosu Ipswich Choral Society'nin fahri başkanıdır.

Born in Istanbul, Cem Mansur studied music in London, at the City University and the Guildhall School of music and Drama where he was awarded the Ricordi Conducting Prize. He later studied at the Los Angeles Philharmonic Institute with Leonard Bernstein.

Mansur was conductor of the Istanbul State Opera between 1981 and 1989. Following a highly successful London debut with the English Chamber Orchestra in 1985, he conducted various orchestras and opera companies in Holland, France, Italy, The Czech Republic, Romania, Hungary, Germany, Sweden, Spain, Mexico, Israel, Croatia, Poland, South Africa, Finland, Albania and Russia, where he has been a frequent guest of the Mariinsky Theater at the invitation of Valery Gergiev where among other operas, he conducted the

company's first ever performance of "Madama Butterfly".

Between 1989 and 1996 Cem Mansur was Principal Conductor of the City of Oxford Orchestra and became Artistic Director of the Akbank Chamber Orchestra in 1998, winning special recognition for his creative programming until the orchestra's disbandment in 2011.

Orchestras he has conducted include: Moscow Virtuosi, Helsinki Philharmonic, Britten Sinfonia, Royal Philharmonic Orchestra, English Chamber Orchestra, London Mozart Players, City of London Sinfonia, BBC Concert Orchestra, George Enescu Philharmonic Orchestra (Bucharest), Concerto Grosso Frankfurt, Mexico City Philharmonic Orchestra, Torre del lago Puccini Festival and the Holland Park Opera Festival in London where he has appeared regularly since 1997.

Cem Mansur's extensive repertoire includes many unusual works. He has conducted the first performance of Elgar's unfinished opera "The Spanish Lady" in London and Offenbach's opera "Whittington" had its first performance since its premiere in the 19th century, under his direction at the City of London Festival in 2000.

In May 2010, Cem Mansur conducted the world premiere of "Veni Creator" by Arvo Part in Poland. This followed his visit to Finland where he conducted the European premiere of the composer's 4th Symphony with the Helsinki Philharmonic Orchestra. The performance met with acclaim by the composer who has now recommended the conductor to various festivals to perform his works.

Mansur is President of the Ipswich Choral Society, the second oldest such institution in England, and the founding music director of the Turkish National Youth Orchestra. He has also serves as conductor of the Turkish/Armenian Youth Orchestra as well as the Greek/Turkish Youth Orchestra.

Matthijs Koene pan flüt pan flute

Matthijs Koene uluslararası arenada zamanının önde gelen pan flüt sanatçılarında biri olarak kabul ediliyor. Sanatçı, vizyonu ve çalma tarzıyla yeni bir çığır açarak enstrümanın teknik yeterliliklerini ve ifade gücünü büyük ölçüde genişletti.

Böylece pan flüt klasik müzik dünyasındaki yerini almayı başardı.

Koene'nin repertuvarında erken Rönesans yapıtlarından 21. yüzyıl müziklerine kadar uzanan eserler yer alıyor. Sanatçı pek çok besteciye pan flüt için parçalar yazmaları için esin kaynağı da oluyor. Şimdiye kadar pan flüt için çoğu Koene'ye adanmış iki yüzün üzerinde yeni parça bestelendi. Bunların içinde solo yapıtlar, oda müziği parçaları, org eşliğinde seslendirilen, bir topluluğun parçası olarak sergilenen ve solo konserlerde çalınan parçalar bulunuyor. Koene, Theo Loevendie, Roderik de Man, Calliope Tsoupaki, Klaas de Vries, Fabio Nieder, Martijn Padding ve Klas Torstensson gibi bestecilerle yoğun bir biçimde ortak çalışmalar yapıyor.

Koene, hepsi de pan flüt sanatçılarına özel çeşitli ödüller aldı. Bunlar arasında 2003'te Amsterdam'da Royal Concertgebouw'nun düzenlediği Vriendenkrans yarışması ödülü sayılabilir. Koene, kısa bir süre önce de sanatçı Jean Cras ile çıkardığı "La Flute de Pan & Quintettes" albümüyle Diapason d'Or ödülüne değer görüldü.

Koene, Concertgebouw Amsterdam, De Doelen Rotterdam, Carnegie Hall New York ve NOSPR Konser Salonu gibi önemli sahnelerde başarılı performanslar sergiledi. Sanatçı ayrıca Hollanda'da November Music ve Almanya'da Donaueschinger Musiktage gibi uluslararası çağdaş müzik festivallerinde sahneye çıktı.

Matthijs Koene, Hollanda Radyosu Filarmoni Orkestrası (Markus Stenz), Polonya Ulusal Radyo Senfoni Orkestrası (Franck Ollu), I Barocchisti (Diego Fasolis) ve Combattimento Consort gibi dünyanın önde gelen orkestraları ve topluluklarıyla solo performanslar sergiledi ve Ensemble Musikfabrik, Ictus Ensemble ve Oxalys Ensemble gibi topluluklarla aynı sahneyi paylaştı. Sanatçı ayrıca Hollanda'da Black Pencil Ensemble topluluğunun bir üyesi olarak sahneye çıkıyor.

İlk pan flüt derslerini yedi yaşında alan Koene, çalışmalarını Amsterdam Konservatuvarında başarıyla tamamladı. Mezuniyetinden kısa bir süre sonra, 2005'te aynı kurumda pan flüt ana dalında öğretmen olarak görev yapmaya başladı.

Matthijs Koene, org üreticisi Flentrop ile iki yıl süren bir ortak çalışmanın sonunda geliştirilen bir pan flüt çalıyor. Söz konusu enstrüman sanatçıya Hollanda Müzik Aletleri Vakfı tarafından ödünç verildi.

Matthijs Koene is internationally regarded as one of the foremost Panpipes players of its time. He is groundbreaking; his vision and manner of playing have vastly expanded the

technical and expressive capabilities of his instrument. Through this, the Panpipes have succeeded in making an entry into the classical music world.

Matthijs' repertoire includes works from the early renaissance to 21st-century music. He has inspired many composers to write pieces for Panpipes. To date, more than 200 new creations have been generated, mostly dedicated to Matthijs: solo works, in chamber music, with organ, as part of ensemble and solo concerts. Some extensive collaborations with composers include Theo Loevendie, Roderik de Man, Calliope Tsoupaki, Klaas de Vries, Fabio Nieder, Martijn Padding, and Klas Torstensson.

Matthijs has received several awards, all unique to the panpipes player. Such as, in 2003 he won the Vriendenkrans from the Royal Concertgebouw in Amsterdam. Recently, the CD 'La Flute de Pan & Quintettes' by Jean Cras received a Diapason d' Or award.

Some successful performances on leading stages include the Concertgebouw Amsterdam, De Doelen Rotterdam, Carnegie Hall New York and NOSPR Concert Hall. Other performances in international festivals of contemporary music include November Music (Netherlands), Donaueschinger Musiktage (Germany).

Matthijs played solo with leading orchestras and ensembles, such as the Dutch Radio Philharmonic Orchestra (Markus Stenz), the Polish National Radio Symphony Orchestra (Franck Ollu), I Barocchisti (Diego Fasolis), and the Combattimento Consort. As an ensemble player, he played with Ensemble Musikfabrik, Ictus Ensemble, and Oxalys Ensemble. Furthermore, He is a fixed member of the dutch Black Pencil Ensemble.

Matthijs received his first panpipes lessons at the age of 7 and closed his studies at the Conservatorium van Amsterdam graduated with distinction. Shortly afterward, in 2005, he was appointed main subject teacher of Panpipes at the same institute.

Matthijs plays on a pan flute that was developed in a two years collaboration with the organ manufacturer Flentrop. The instrument was given on loan to him by the Dutch Musical Instruments Foundation.

George ENESCU (1881-1955)

Romanian Rhapsody No.2, D Major, Op.11

Romen müziğinin babası olarak kabul edilen ve Moldova'da doğduğu yere (Liveni Virnav) adı verilen Enescu, besteciliği yanında kemancı, şef ve öğretmen olarak da ün yapmıştır. Dört yaşında çigan kemancı Nicolas Chioru'dan, sonra Vieuxtemps'ın öğrencisi, ilk Romen ulusal opera bestecisi ve kemancı Eduard Caudella'dan ders alan, yedi yaşında gittiği Viyana'da Josef Hellmesberger gibi çağın ünlü öğretmenleriyle çalışan ve önce sekiz yaşında keman virtüözü olarak ilk konserini veren Enescu, 14 yaşında Paris Konservatuvarında M. P. J. Marsich ve José White ile keman öğrenimi yanında Massenet ve Fauré'den kompozisyon dersleri de almış, 1897'de Paris'te kendi eserleriyle ilk konserini vermiş, ertesi yıl 6 Şubat 1898'de Colonne konserleriyle Op. 1 Poème Roumain (Romen Şiiri) adlı korolu bestesi başarıyla seslendirilmiş, böylece onun ulusal Romen karakteri ön plana çıkmıştır.

Enescu'ya göre Romen müziği, kendine özgü yönleri yanında, Macar ve Slav müziğinin etkilerini, Latin müziğinin sıcak ve canlı havasını da yansıtır. Ayrıca çingeneler de Hint ve Mısır müziğinden izler taşımıştır. Bu arada Enescu Romanya ovalarının ağıt tarzı şarkısı Doina'ları, Hora ve Sırba adı verilen coşkulu, hatta çılgınca dansları değerlendirmiş; önce ağır tempoda girişi, sonra da canlı dans finallerini, armonide tonalitenin sınırında kalarak, Fransız etkisi görülen akıcı, renkli orkestral çizgilerle işlenmiştir. Enescu kullandığı temaları ülkenin en ünlü kemancısı, halk virtüözü Grigoraş Dinucu'nun repertuarından, horalarından, sirbalarından alarak işlemiştir.

Enescu'nun dünya çapında tanınması ise onun 1901'de yazdığı iki Romen Rapsodisi ile gerçekleşti. Bu rapsodiler o kadar popüler oldu ki, Enescu bu aşırı ilgi nedeniyle bunlardan nefret eder gibi olduğunu anılarında anlatmıştır. Aslında bu rapsodilerdeki saf halk motifleri, renkli köy dansları, çigan ezgileri abartılmadan, canlı bir şekilde kullanılmıştır. Romen Rapsodileri Paris'te 7 Şubat 1908'de Salle Gaveau'da Pablo Casals yönetiminde ilk kez çalınmış ve büyük başarı kazanmıştır.

İlkinde göre daha lirik ve ağır olan Romen Rapsodisi No.2, Re Majör tonda, ağır tempoda, 4/4'lük ölçüde başlayan bir balad teması üzerine kurulmuştur. Yaylıların duyurduğu

tema iki kez tekrarlanır ve her keresinde daha zengin bir orkestrasyonla işlenir. Flüt ve obuanın renkli ve oryantal pasajlarından sonra kemanlar yine giriş temasını duyurur. Bunu İngiliz kornosunun seslendirdiği duygulu ve ızdıraplı yeni ezgi, yaylıların sul ponticello (eşik yanında) tremolosu eşliğinde sergilenir. Bu tema geliştirildikten sonra, canlı tempoda, 2/4'lük ölçüde solo viyola ile duyurulan bir köy dansı belirir. Enescu bu rapsodisinde eski Moldova'nın hem tutkulu hem de kahramanca sayfalarını da yansıtmak istemiştir.

“Müziği Okumak” İrkin Aktüze

Regarded as the father of Roman music, Enescu, whose name was given to his place of birth in Moldavia (Liveni Virnav), won acclaim not only as a composer, but also as a violinist, conductor and teacher. He received violin lessons from Gypsy violinist Nicolas Chiorus when he was four, and then studied under Vieuxtemps. He was also tutored by the first Roman national opera composer and violinist Eduard Caudella. Enescu went to Vienna at the age of seven and studied with leading teachers of the time like Josef Hellmesberger. He gave his first concert as a violin virtuoso when he was eight. He studied violin with M.P.J. Marsich and José White at the Paris Conservatory when he was fourteen and received composition lessons from Massenet and Fauré during his violin education. He gave the first concert of his own works in Paris in 1897. His composition titled Op.1 Poème Roumain (Roman Poem) which included a choir was premiered in the Colonne concerts on February 6, 1898 and brought his national Roman character to prominence.

According to Enescu, Roman music reflects the influences of Hungarian and Slavic music, as well as the warm and lively mood of the Latin music, alongside its peculiar aspects. Besides, Gypsies borrowed traces of Indian and Egyptian music. Enescu analyzed the elegy-like songs of Romanian plains, Doinas, and enthusiastic and even frantic dances called Hora and Sirba, and developed the slow-paced introductions and the lively dance finals along fluent and colorful orchestral lines with a touch of French influence and still remained within the borders of tonality in harmony. Enescu addressed and processed the themes he borrowed from the horas and sirbas in the repertoire of the most celebrated violinist of the country, a folk virtuoso Grigoraş Dinucu.

It was with the two Roman Rhapsodies he wrote in 1901 that Enescu achieved worldwide renown. The rhapsodies became so popular that Enescu described how he was about to hate them because of the intense interest they aroused. In fact, the pure folk motifs, colorful village dances and gypsy melodies in these rhapsodies were used in a lively and moderate way without being exalted. Roman Rhapsodies were first performed at Salle Gaveau in Paris on February 7, 1908 under the baton of Pablo Casals and won great acclaim.

The Roman Rhapsody No. 2 in D major, which is more lyrical and slower than the first, is based on a ballad theme starting at a slow pace with a 4/4 measure. The theme introduced by strings is repeated twice and, in each repetition, it is treated with increasingly richer orchestration. After the colorful and oriental passages of the flute and oboe, the violins present the introductory theme again. This is followed by a new melody introduced in a moving and anguished manner by the English horn and displayed in the accompaniment of strings' sul ponticello tremolo. After this theme is developed, a village dance at a lively pace and with a 2/4 measure is introduced by solo viola. In this rhapsody Enescu intended to reflect the passionate and heroic past of Moldovia.

Arda YURDUSEV

"Seyyah 1" for Pan Flute and Orchestra

Çağdaş müzik üzerine çalışmalarını yoğunlaştıran Arda Yurdusev, eserlerini müzikal ve dramatik yönleriyle tını odaklı bir dünyada işlemektedir. Multimedya ve sahne eserleri ise, enstalasyonlardan müzik tiyatrolarına uzanan geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Bestecinin müzik tiyatroları, gerçek hayat ile bilim kurgu spektrumu arasında çeşitli konuları kapsamaktadır. Zaman zaman interdisipliner sanatçılarla birlikte kurguladığı enstalasyon veya multimedya eserlerinde, yoğun şekilde elektronik müzik, animasyon ve data setlerine yer vermektedir.

Seyyah, her biri farklı bir çalgılama üzerine kurulu üç parçadan oluşan bir seriyi temsil etmektedir. Pan flüt ve orkestra için konçerto ile başlayan seri, sinfonietta ve ensemble eserleriyle devam etmektedir.

Kaleme aldıkları günlüklerle tarihe ışık tutmuş seyyahlar, aynı zamanda çeşitli ticaret yollarında tüccarlık yapan, bilinmeyen diyarlara kapılar açan gezginler olarak bilinirlerdi. Sıklıkla öne

çıkan ortak özelliklerinden biri ise belirli bir coğrafya veya kültüre aidiyet duygusu hissedememeleriydi. Yurdusev'in hayatı boyunca birçok farklı kültür içerisinde büyümesi, benzer bir aidiyet duygusu eksikliğiyle yetişmesine neden olmuş, karakterini tıpkı bir seyyah gibi şekillendirmiştir. Bu nedenle, serinin her bölümü, bestecinin ses dünyasının farklı yönlerini içermektedir. Bir bakıma Seyyah, bestecinin müzikal otobiyografisi olarak tanımlanabilir.

Seyyah serisinin ilk bölümü olan eser, solist olarak pan flüt yanında güçlü bir orkestra karakteri barındırmaktadır. Tarihteki bilinen en eski enstrümanlardan biri olmasına rağmen, pan flüt klasik müzik dünyasında hala az görülür bir müzik aletidir. Usta bir müzisyenin elinde, çevik figürlerine rağmen, en saf ve temiz tonlardan birine sahip, ender bir enstrümandır. Orkestra ile birleşimi sonucu, Seyyah ses dünyasını özgün bir şekilde yansıtmaktadır.

Eser süresince en önemli figürlerden birisi, çeşitli bölümlerde yinelenen Seyyah Motifidir. Adeta bir leitmotiv gibi tekrar eden bu basit melodi, çeşitli varyasyonlar içerisinde eseri ve seriyi birbirine bağlamakta vazgeçilmez bir yol oynamaktadır. Dört notadan oluşan bu basit melodi, Seyyah kimliğini temsil etmektedir. Eser bu motif ile başlayıp, zaman zaman kendini belli etmekle beraber, yolun sonuna kadar bizi yanında taşır.

Seyyah I, Hollanda asıllı müzisyen Matthijs Koene'nin pan flütü için bestelenmiştir. Üç parçadan oluşan seri, bu Seyyah için ev olmuş kişi için yazılmıştır.

As a composer - performer - audiovisual artist, his interests include (but not limited to) combining contemporary art music with various musical and theatrical elements though timbre-based sound worlds and audio-visual projects ranging from installations to music theater. His music theaters focus on topics between the spectrum of real life and sci-fi settings with scenic elements/visuals. He is also heavily active with his audiovisual works that often result in installations or collaborations with interdisciplinary artists that feature electronics, visuals and data art.

Seyyah represents a three-part series that with each instalment, focuses on a different orchestration; starting with a concerto for pan flute and orchestra followed by a sinfonietta and ensemble; that in the end, forms the basis behind the idea of Seyyah.

By definition, Seyyah is an ancient word dedicated to a traveler, a wanderer. They used to be explorers of unknown

realms, merchants of leading trade routes and writers of many diaries that shine light on uncharted lands. These travelers often lacked the sense of belonging to a certain place and had trouble identifying with a certain society. Due to constant exposures to different cultures, Yurdusev has also lived with this problematic from the very beginning of his youth and as a result, it shaped his character as someone without the sense of attachment to any society or place; which you may also call as a Seyyah. Within each instalment, one can find a different piece of his sound world. In a way, one might see the Seyyah trilogy as his musical autobiography.

Being the first instalment of Seyyah trilogy, the piece houses a unique instrumentation with pan flute at the spotlight, surrounded by a strong orchestra character. While being one of the oldest known instruments, pan flute is still a rare sight to be seen within classical music scene. In the hands of the right player, this fascinating instrument produces one of the purest tones with occasional agile attacks, which result in a unique timbre. Combined with an orchestra, it complements the sound world of Seyyah in a way that few others can.

One of the key elements that bring the piece together is the recurring Seyyah Motif which is revealed in critical points within the piece. Acting like a leitmotiv; this simple melody not only holds this piece together, but the whole series, as variations of this motif can be found within both Seyyah II & III. The melody that is derived from a diatonic tetrachord, represents the identity of Seyyah, who initiates the whole trilogy at the opening passage of Seyyah I while making multiple appearances throughout the piece.

Seyyah I is written for Dutch pan flutist Matthijs Koene and dedicated to the person who became the home for this Seyyah.

Jean SIBELIUS (1865-1957)

Symphony No.5, E - flat Major, Op.82

Finlandiya "binler gölü ülkesi" olarak adlandırılır. Finlandiya müziğinin klasiği Grieg'den sonra İskandinavya'nın en büyük bestecisi Jean Sibelius, yaşamının son elli üç yılını burada, güzel manzaralı Tuusula gölü kıyısında, küçük bir kasabada geçirmiştir. Doğa ve ulusal yaşam tarzı ile daima temasta olan Sibelius, yaratıcı gücünü bu güzelliklerden

esinlenerek almıştır. Burada, hayat ve ölümü, vatanının tarihsel kaderini, sert ve yüce doğal güzelliklerini, dalgın, sakin manzaralarını düşünmüştür. Büyük besteci, Finlandiya'nın destanlarını (saga) müzik diline çevirmiştir. Sibelius, Finlandiya ulusal müziğini dünya müzik kültürüyle birleştirerek organik bir bütünde sentezlemiş, milli klasik geleneklerin temelini atmıştır. Onun epik yapıtları, romantiklerin geleneklerini devam ettirir. Bu eserlerde Schubert'in, Bruckner'in yaşama sevinci ve inanç dolu yapıtlarına benzer özellikler görülür. Sibelius'un müziğinin en önemli özelliği, özgün ulusal karakteridir. Müzik sanatının bütün türlerinde çok verimli olan Sibelius, koro için eserler, şarkılar, piyano için parçalar, oda müziği eserleri, 7 senfoni, keman konçertosu, 11 senfonik şiir, orkestra süitleri, Shakespeare, Maeterlinck, Hofmannsthal'in eserlerine müzikal sahne yapıtları, "Kuledeki Bakire" operası ve "Skaramush" adlı baleyi yazmıştır. Sibelius'un dünyaya ismini yaymış olan ve onun 20. yüzyılın en büyük klasikleriyle aynı sırada anılmasını sağlayan senfonileridir. Sibelius 7 senfonisini 25 yıl sürecinde, 1899-1924 yılları arasında yazmıştır.

5. Senfoni kahramanlık içerikli epik bir eserdir. Üç bölümden oluşan senfonik dizi, tematik bağlarla birleşir. Giriş bölümünün ana teması, finalin törensel kodaında zafer marşı gibi duyulur. Üçüncü bölümün ana teması, birinci bölümün scherzo karakterli dokularından yararlanır. Birinci bölüm ağır girişle başlar. Burada kornların sunduğu tüm eserin ana fikrini ifade eden Fin halk ezgilerinin dokularından oluşan bir tema duyulur. Onun renkli hareketi, tempoların değişmesi, orkestra gruplarının yankıları, tabiatın uyanışını yansıtır. İkinci kısımda başka bir ortam vardır. Neşeli, hayat dolu, scherzo karakterindeki müzik duyulur. Besteci bu kısımda serbest yorumlanmış sonat biçiminden yararlanır.

İkinci bölüm 5/4'lük ölçüde, acelesiz Fin halk ezgilerinin (Run) ruhunda yaylıların pizzicatosunda huzurlu, pastoral bir müzikle başlar. Andante, çeşitleme biçiminde kurulur. Köy şarkılarının ruhunda yazılmış tema ve çeşitli karakterdeki 7 çeşitlemeden oluşur. Gelişim sürecinde ara sıra birinci bölümün hatta finalin ana temaları iştilir.

Üçüncü bölüm dinamik, iradeli müzikle başlar. Burada önceki bölümlerin ana temaları duyulur. Eser törensel koda ile sona erer.

Finland is called “the land of a thousand lakes”. Jean Sibelius, the greatest Scandinavian composer after the classic of Finnish music, Grieg, spent the last fifty three years of his life in a small town by Lake Tuusula, which has a spectacular view. Always in touch with nature and national lifestyle, Sibelius was inspired by and derived his creative power from this scenery. There he contemplated on life and death, the historical fate of his country, its harsh and natural beauties, and calm and thoughtful landscapes. The great composer translated the legends of Finland (sagas) into the language of music. By combining Finland’s national music with the world music culture to create an organic and wholesome synthesis, Sibelius laid the foundations of national classical traditions. His epic works promote the romantics’ conventions. These works exhibit certain characteristics like those in Schubert’s and Bruckner’s works filled with a joy of life and devotion. The major attribute of Sibelius’ music is its original national character. A very prolific composer in all musical genres, Sibelius wrote works for choir, songs, pieces for piano, chamber music works, seven symphonies, a violin concerto, eleven symphonic poems, orchestra suites, musical stage works based on Shakespeare’s, Maeterlinck’s and Hofmannstahl’s works, the opera titled “The Maiden in the Tower” and the ballet “Scaramouche”. It is his symphonies that earned Sibelius worldwide recognition and enabled him to be remembered alongside the greatest classics of the 20th century. Sibelius composed his seven symphonies over a period of 25 years from 1899 to 1924.

The Symphony no. 5 is an epic work whose content is heroism. The three movements in the symphonic series are united through thematic connections. The main theme of the introductory movement is heard in the ceremonial coda of the finale like a victory march. The main theme of the third movement draws on the scherzo-like textures of the first movement. The first movement starts with a slow introduction. Here a theme consisting of Finnish folk melodies that represent the main idea of the whole work is presented by the horns. The colourful development of the theme, alternating tempos and the echoes of the orchestra groups reflect the awakening of nature. The second movement has a different ambiance. The music has a scherzo character and is jovial and full of life. The composer uses the form of a freely interpreted sonata in this movement.

The second movement begins with peaceful, pastoral music at a 5/4 measure presented through the strings' pizzicato in the mood of unhurried Finnish folk melodies (Run). Andante is set in the form of a variation. It is composed of the theme written in the spirit of village songs and seven variations with shifting characters. In the development process, the main themes of the first movement and even the finale are heard occasionally.

The third movement starts with dynamic and strong-willed music. The main themes of the previous movements are heard. The work ends in a ceremonial coda.

Gelecek Program

Next Program

5 Kasım November 2022

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Handel & Adams

Christopher Moulds şef conductor

Jake Arditti kontrtenor countertenor

G. F. Handel	Rinaldo: "Venti, turbini", HWV 7
G. F. Handel	Alcina: "Mi Lusinga il Dolce Affetto", HWV 34
G. F. Handel	Belshazzar Oratorio: "Destructive War", HWV 61
G. F. Handel	Rinaldo Overture
G. F. Handel	Ariodante: "Scherza Infida"
G. F. Handel	Alcina: "Sta nell'Ircana Pietrosa Tana", HWV 34
J. G. Adams	Shaker Loops

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: **(312) 290 1775**

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Anna Chebukova
Hüseynali Hüseynaliyev
Svetlana Rebrush

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihs
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
İdil Arıcan

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioğlu
Uluşbek Rihs
Elif Kuştan
Tijana Silinger
Laura Ann Krentzman
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Ogün Koyunoğlu *grup şefi | principal*
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Tahsin Arslan*
Ezgi Tandoğan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacet
Bekir Çamcı*
Can Kiracı*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay

Trombon | Trombone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Jorge Renes
Ali Can Öztan*

Arp | Harp

İlayda Sezen*

Piyano | Piano

Yıldız Çiçek Sivri*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist